

betyder att dess aktiviteter – både i utbildning, forskning och praxis – skall vara praktiska och relevanta och inkludera insikter och erfarenheter från flera yrken och vetenskaper.

Med en så bred kompetens kan barnhälsovetenskapen ta itu med en rad viktiga barnhälsofrågor, som hälsopolitik för barn, hälsokonsekvenser av politiska beslut, socialt stöd åt sårbara grupper, produktsäkerhet, trafikplanering, vaccinationsprogram m m. Nyckelordet för verksamheten är relevans. Bara genom att ta sig an viktiga hälsoproblem, genom att samarbeta med andra yrkesgrupper, genom att närma sig problemen från barnens perspektiv är det möjligt att bli synlig och trovärdig för barnen och ungdomarna, för deras föräldrar, allmänheten, myndigheterna och för politikerna.

Om vi insisterar på att jämställa barnhälsovetenskapen med pediatriken kommer vi alltid att hamna i periferin av medicinen, när vi i stället kan placeras i centrum av barns hälsa.

Referenser

1. Targets for Health for All. The health policy for Europe. Copenhagen: WHO, 1993.
2. Hunter W, Berlin A, Gouvras G. New perspectives for public health in the European Union. In: Laaser U, de Leeuw E, Stock C, eds. Scientific foundations for a public health policy in Europe. München: Juventa, 1995.
3. Köhler L. Hälsan, sjukvården, samhället – i ett nordiskt utbildningsperspektiv. I: Köhler L, red. Folkhälsovetenskap. Ett nordiskt perspektiv. NHV-Rapport 1989:2. Göteborg: Nordiska hälsovårdshögskolan, 1989.
4. Public health in England (Acheson Report) The report of the committee of inquiry into the future development of public health function. London: HMSO, 1988.
5. Köhler L. Public health renaissance and the role of schools of public health. European Journal of Public Health 1991; 1: 2-9.
6. Köhler L. Folkhälsovetenskaplig utbildning i Norden och i Europa. Nord Med 1996; 111: 190-1.
7. Investing in health. World development report 1993. Oxford: World Bank/Oxford University Press, 1993.
8. Köhler L. Barns hälsa och välfärd i Norden. Nordisk laerebog i paediatri. København: Munksgaard, 1993: kap 1.
9. Barnard K, Köhler L. Creating good learning environment – a review of issues facing schools of public health. In: Training in public health. Strategies to achieve competences. Copenhagen: WHO, 1994.
10. Köhler L. New child public health. In: Spencer N, ed. Progress in community child health. Edinburgh: Churchill Livingstone, 1995.
11. Manciaux M. Social paediatrics and child Public Health. Paris: ASPHER Bulletin 1997; no 1: 3-5.
12. Project Proposal. ASPHER/EU, 1996
13. Jakobsson G, Köhler L. Barns hälsa i Sverige. Kunskapsunderlag till 1991 års Folk-

15. Lindström B. The essence of existence. On the quality of life in the Nordic countries [dissertation]. NHV-Rapport 1994:3. Göteborg: Nordiska hälsovårdshögskolan, 1994.
16. Lagerberg D, Mellbin T, Sundelin C, Vuille JC. Growing up in Uppsala: The »New morbidity» in the adolescent period. A longitudinal epidemiological study based on school data and some external sources. Acta Paediatr Scand 1994; 83: Suppl 398.
17. Köhler L. Samlad och kontinuerlig bevakning av barns hälsa nu i sikte. Läkartidningen 1992; 89: 1155-6.

SMITTNYT

MPR-vaccin – samband med autism och tarmdömdom?

I Lancet rapporterade Wakefield medarbetare den 28 februari 1998 om 12 barn med tarmsymtom och retarderad utveckling. För 8 av barnen fanns ett tydligt samband mellan symtom och vaccination mot mässling, rötta hund (MPR-vaccin). Wakefield skriver själva att det inte finns några bevis för en koppling mellan vaccinationen och symtomen. Trots att artikeln fått stor massmedial uppmärksamhet. Detta är anmärkningsvärt skilt som Lancet i samma nummer publicerar en kommentar av DeStefano, CDC, Atlanta, USA som konstaterar:

Flera hundra miljoner barn i världen har sedan 1970–1980 fått MPR-vaccin utan att utveckla någon form av autismsymtom eller beteendestörningar.

Det är inte förvånande att det finns en ökning av autism i många länder. Detta kan bero på att vaccinationen mot mässling, rötta hund och skinka (MPR-vaccin) inte har införts i alla länder. I England och Skandinavien har vaccinationen införts vid en tidpunkt då symtomen för autism börjar märkas.

Flera oberoende undersökningar de senaste åren talar för att det inte finns någon koppling mellan vaccinationen mot mässling, rötta hund och skinka och autism. Wakefield skulle vara en förklarare för att autism skulle utvecklas.

WHO:s veckotidskrift (The Lancet) publicerade den 8 februari 1998 en grann översikt av kunskapsläget skriver i princip de misstankar som Wakefield har väckt. I den brittiska Medical Journal den 15 februari 1998 dödförklaras hypotesen om samband mellan MPR-vaccin och tarmdömdom.

Det finns därför anledning att en kampanj mot vaccinationen mot mässling, rötta hund och skinka inte får dramatiska och ur folkhälsovetenskapligt mycket olyckliga effekter på vaccinationsprogrammet. Föräldrar bör inte låta sina barn bli vaccinerade mot mässling, rötta hund och skinka som vi delvis glömmer att de kan ge allvarliga men.

Patrick Olin

Smittskyddsinstitutet

